

М У М И Я .

Египетски разказъ.

— Сине мой, — казалъ когато умирахъ египетскиятъ царъ Рамзесъ *) на своя наследникъ, — не следвай моя примѣръ. Безъ всѣкаква полза за народа, азъ покорихъ, въ продължение на моя дълъгъ животъ, много народи и разплакахъ много хора. Всички велики завоеватели сж голѣми безумци. Нека презъ твоє време да царува миръ. Следвай съветитѣ на мѣдрия Хикосъ, твой наставникъ.

Менефта пролѣлъ много сълзи и се заклѣлъ въ Озириса, **) че ще постъпва по волята на баща си. После него го отвѣли отъ умирающия, който предалъ Богу духъ въ ржцетѣ на Хикоса, като успѣлъ да пришепне на ухото му своето последно желание.

Каква е била последната заповѣдъ на царя — никой не зналъ. До ушитѣ на придворнитѣ стигнали само отдѣлни думи: война, мумия, папирусъ.

Презъ първата година на своето царуване, царъ Менефта нито веднажъ не напусналъ своята столица — Мемфисъ. Той прилежно се занимавалъ съ държавнитѣ работи, заседавалъ въ върховния сѣдъ, вдигалъ полезни паметници, грижелъ се за търговията и изкуствата. Народътъ го благославялъ, музикантитѣ го възпѣвали въ своитѣ пѣсни, скулпторитѣ изсѣкли ликътъ му отъ мряморъ, а стариятъ наставникъ на царя се радвалъ, че възпиталъ такъвъ мѣдъръ господарь.

Само военачалницитѣ били недоволни. Презъ царува-

*) Рамзесъ II е най-великиятъ отъ всички египетски фараони. Водилъ е 10 год. война. Покорилъ: Етиопия, Сирия, Мидия, Персия и презъ Мала-Азия проникналъ въ Тракия. Флотата му пъкъ стигнала Червеното море и Индийския океанъ.

Преситенъ отъ военна слава, въ последнитѣ си години, Рамзесъ II се заловилъ съ мирно устройство на могщата си държава. Презъ това време той прокаралъ много канали и пѣтища, строилъ величествени храмове и паметници, копалъ кладенци и др. Въ града Тива е издигната най-знаменитата постройка Рамесеума (Великиятъ домъ на Рамзеса) — образцово произведение на египетското изкуство. Неговиятъ наследникъ Менефта, човѣкъ съ голѣмъ умъ, билъ миролюбивъ и се грижелъ повече за това, щото разноплеменитѣ негови поданици да прекарватъ времето си въ трудъ и мирни занятия.

**) Богъ на слънцето, комуто сж се кланяли древнитѣ Египтяни.